นิทานชาดกประกอบภาพสี่สีสวยงามสำหรับเด็กและเยาวชน

พระเตมีย์

“ศีลธรรมของยุวชนคือสันติภาพของโลก”

โอวาทสุดท้ายที่ท่านพุทธทาสภิกขุมอบเป็นมรดกแก่มนุษยชาติ

นิทานชาดกพระเจ้าสิบชาติเล่มนี้ เป็นหนังสือที่อ่านเข้าใจง่าย เหมาะสำหรับเด็ก เยาวชน และผู้ปกครองที่จักนำไปเล่าสอนเด็ก ประกอบด้วยภาพสีสวยงามตลอดเล่ม ธรรมสภาและสถาบันบันลือธรรม ขออนุโมทนาแด่ท่านผู้ปกครองและครูบาอาจารย์ที่เห็นคุณค่าของหนังสือนิทานชาดกและนำไปเผยแพร่ เพื่อประโยชน์จักบังเกิดแก่เยาวชนของเรา

ด้วยความสุจริต หวังดี

ธรรมสภาปรารถนาให้โลกพบกับความสงบสุข

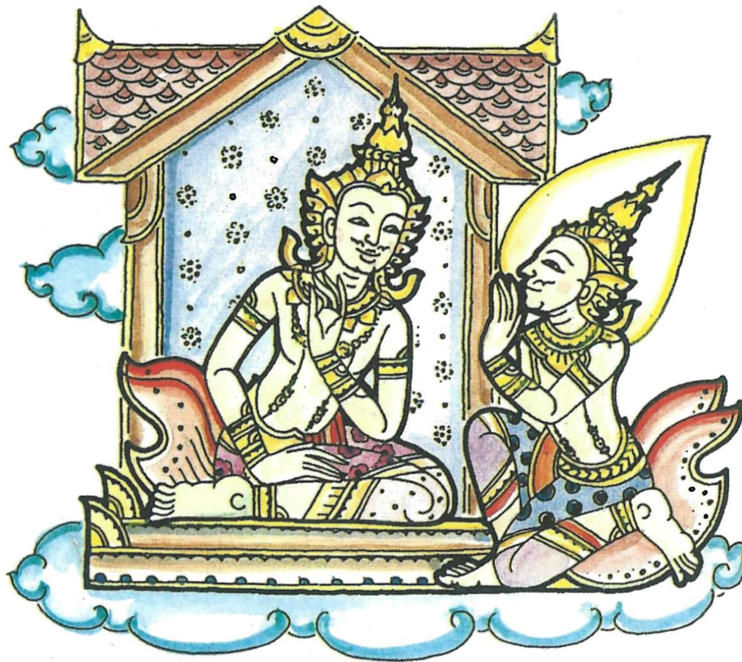
พระเตมีย์

ครั้งเสวยพระชาติเป็นพระเตมีย์

พระพุทธเจ้าของเราทรงบำเพ็ญเนกขัมมบารมีขั้นสูงสุด

คือ ทรงมีพระปณิธานแน่วแน่ว่า

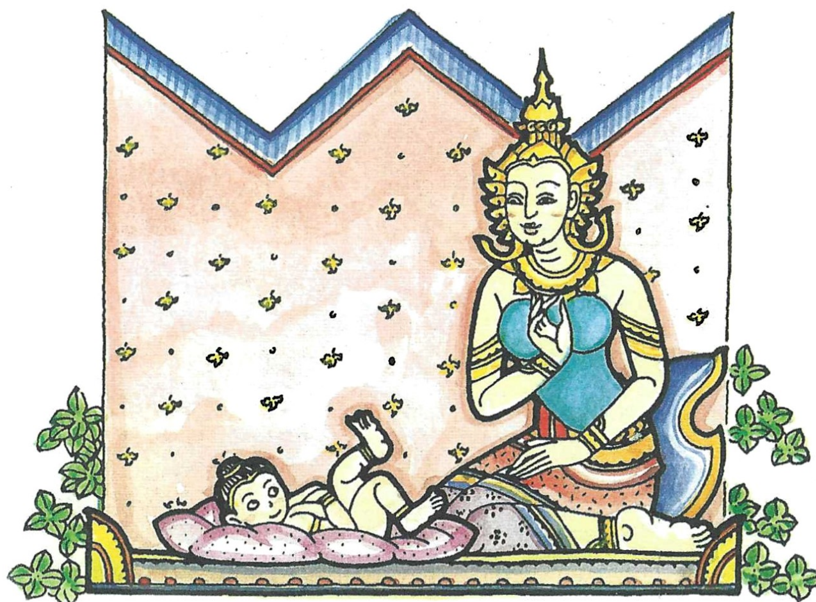
จะออกบวชให้ได้ตั้งแต่มีพระชนมายุยังน้อย

๑. จุติจากสวรรค์

ในชาตินั้น พระองค์ทรงเกิดเป็นพระราชโอรสของพระเจ้ากาสีกับพระนางจันทาเทวี แห่งเมืองพาราณสี เดิมทีเดียวพระเจ้ากาสีกับพระนางจันทาเทวี ไม่มีพระโอรสหรือพระธิดาด้วยกัน พวกชาวเมืองปริวิตกว่า บ้านเมืองจะระส่ำระสาย หากพระเจ้าแผ่นดินไม่มีองค์รัชทายาทสืบสันตติวงศ์ วันหนึ่งจึงพากันเข้าเฝ้ากราบทูลขอให้มีพระราชโอรส พระเจ้ากาสีทรงปรึกษาเรื่องนี้กับพระนางจันทาเทวี พระนางเห็นด้วยแต่ไม่แน่พระทัยนักว่าจะมีพระราชโอรสได้ดังที่ชาวเมืองต้องการหรือไม่ เวลานี้พระนางเห็นว่าทางเป็นไปได้มีอยู่ทางเดียว คือ อาศัยบุญช่วย ดังนั้นครั้นถึงวัน ๑๕ ค่ำ หลังจากสมาทานอุโบสถศีลเหมือนอย่างเคยแล้ว จึงทรงตั้งสัตยาธิษฐานให้พระอุโบสถศีลที่พระนางรักษา ส่งผลให้ได้พระราชโอรสอย่างที่พวกชาวเมืองต้องการด้วยเถิด

ต่อมาไม่นาน อำนาจศีลและแรงอธิษฐานของพระนางจันทาเทวี ก็ส่งผลให้บัณฑุกัมพลศิลาอาสน์ (พระแท่นที่ประทับนั่ง) ของพระอินทร์ร้อน พระอินทร์สอดส่องทิพยเนตรตรวจดูก็ทราบเหตุ จึงช่วยเหลือพระนาง โดยเสด็จไปอ้อนวอนเทพบุตรสำคัญองค์หนึ่ง ซึ่งกำลังจะจุติจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ให้มาเกิดเป็นพระราชโอรสของพระนาง

๒. ประสูติ

ตามธรรมดาแล้ว เทพบุตรสำคัญองค์นั้นเมื่อจุติจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์แล้ว ก็จะไปเกิดในสวรรค์ชั้นสูงต่อไป แต่เป็นเพราะคำอ้อนวอนของพระอินทร์และอำนาจศีลของคำอธิษฐานของพระนางจันทาเทวี ประกอบกับที่ตนต้องการบำเพ็ญบารมี จึงตัดสินใจรับคำมาเกิดในโลกมนุษย์

จากนั้นไม่นาน พระเจ้ากาสีก็ทรงดีพระทัยมาก ที่ได้ทราบว่าพระมเหสีตั้งพระครรภ์ พวกข้าราชบริพาร และชาวเมืองก็ดีใจเช่นเดียวกัน พระนางจันทาเทวีเองทรงดีพระทัยมากกว่าใครที่จะได้เป็นแม่คนเหมือนหญิงทั่วไป พระนางระวังรักษาพระครรภ์และพระพลานามัยเป็นอย่างดี ทรงรอวันที่จะได้เป็นแม่คนอย่างใจจดใจจ่อ

นับแต่วันที่พระนางตั้งครรภ์เกิดมีเหตุการณ์อัศจรรย์ คือข้าราชบริพารและชาวเมืองเกิดปีติใจกันทั่วหน้า หัวใจสดชื่นแจ่มใสอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน ทั้งนี้คงเป็นเพราะความหวังกำลังจะใกล้เป็นความจริง ครั้นครบกำหนดทศมาส (๑๐ เดือน) แล้ว วันประสูตินั้นก็เกิดเหตุการณ์อัศจรรย์ขึ้นอีก คือเกิดฝนตกทั่วแคว้นความแห้งแล้งหายไป หมู่ไม้นานาพันธุ์สดชื่น ฝ่ายพระนางจันทาเทวีทรงมีพระอาการเจ็บพระครรภ์เพียงนิดหน่อย แล้วก็ประสูติพระโอรสอย่างปลอดภัย

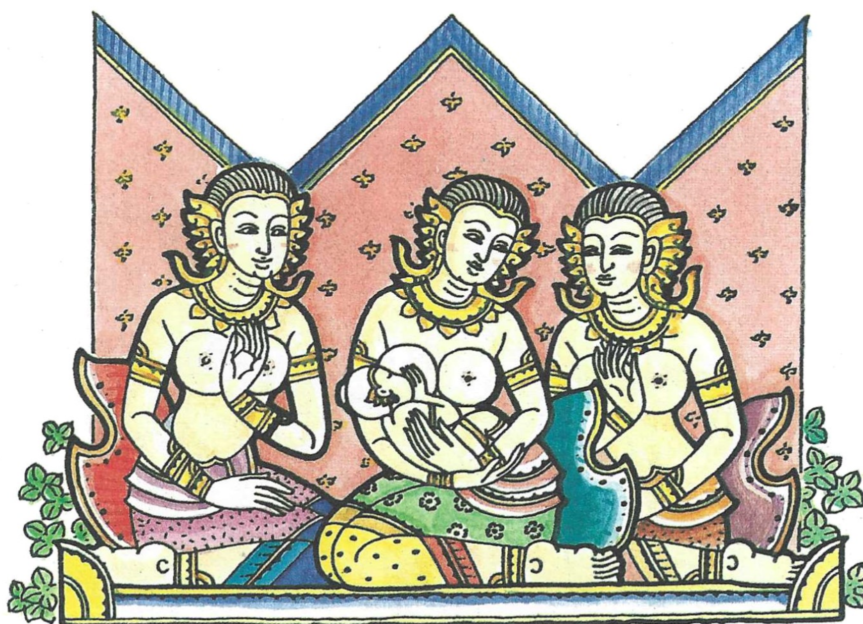

๓. แม่นม

บรรดาโหรหลวงตรวจดูพระลักษณะของพระกุมารแล้ว เห็นว่ามีบุญญาธิการมาก ประกอบกับนับตั้งแต่ถือกำเนิดในพระครรภ์มารดา ก็ทำให้ทุกคนยินดี และวันที่ประสูติก็มีฝนตก ทำให้เกิดความชุ่มฉ่ำ จึงถวายพระนามว่า "พระเตมีย์" (พระกุมารผู้ทำให้เกิดความชุ่มฉ่ำ)

พระกุมารเป็นเด็กที่น่ารัก พระฉวีวรรณผุดผ่อง ไม่ทรงขี้อ้อน โยเย เหมือนเด็กอ่อนทั่วไป ถึงกระนั้น พระบิดาก็ทรงอดห่วงใยไม่ได้ จึงพระราชทานแม่นมให้เลี้ยงดูพระดุมารถึง ๖๔ นาง แม่นมแต่ละนางนั้นทรงรับสั่งให้คัดเลือกแล้วเป็นอย่างดี คือ มีรูปร่างสวยงาม มีบุคลิกดี และมีลักษณะพิเศษดังนี้

๑. ไม่สูงเกินไป ๒. ไม่เตี้ยเกินไป
๓. ไม่ผอมเกินไป ๔. ไม่อ้วนเกินไป
๕. ไม่ดำเกินไป ๖. ไม่ขาวเกินไป
๗. เต้านมไม่ยาน ๘. ไม่เป็นโรคหืด
๙. ไม่เป็นโรคมองคร่อ (โรคไอเรื้อรัง)

๔. แม่นม (ต่อ)

โบราณท่านให้เหตุผลว่า :

แม่นมที่สูงเกินไป จะทำให้เด็กคอยาว เพราะเวลาจะดื่มนมต้องยืดคอ

ส่วนแม่นมที่เตี้ยเกินไป จะทำให้เด็กคอสั้น เพราะเวลาดื่มนมต้องหดคอ

แม่นมที่ผอมเกินไป จะทำให้เด็กเจ็บตัว

ส่วนแม่นมที่อ้วนเกินไป จะทำให้เด็กเมื่อยตัว เพราะเวลาจะดื่มนมจะอยู่ในท่าที่ไม่ถนัด

แม่นมที่ดำเกินไป จะมีน้ำนมเย็น

ส่วนแม่นมที่ขาวเกินไป จะมีน้ำนมร้อน น้ำนมทั้ง ๒ ประเภทนี้ ไม่เป็นผลดีแก่เด็กเลย

แม่นมที่มีเต้านมยาน จะทำให้เด็กจมูกแบน เพราะเต้านมจะย้อยลงมาทับจมูกในเวลาให้เด็กดื่มนม

แม่นมที่เป็นโรคหืด น้ำนมจะเปรี้ยว

ส่วนแม่นมที่เป็นโรคมองคร่อ นมจะมีรสเผ็ด

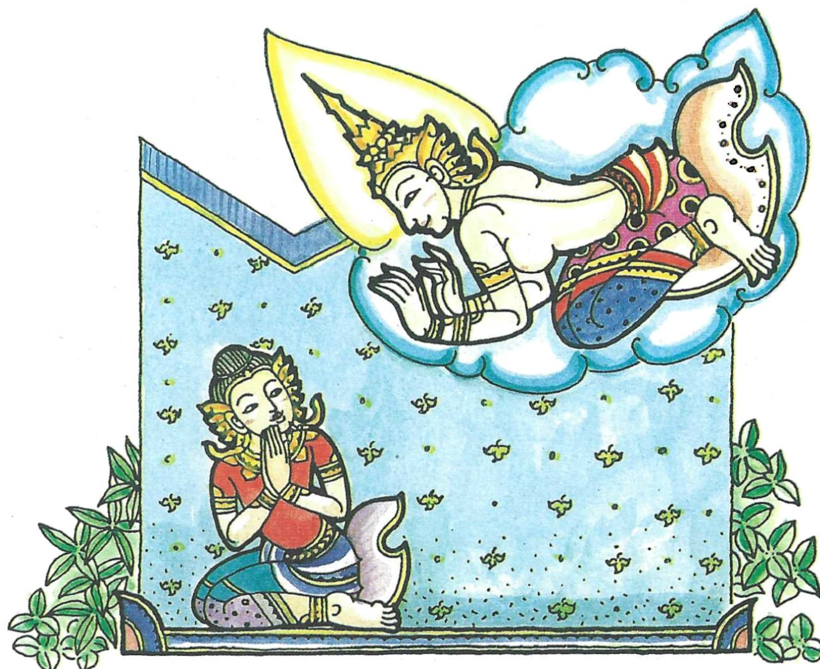
แม่นมที่ถวายการเลี้ยงดูพระกุมารเตมีย์ ไม่มีใครเลยที่มีลักษณะเช่นนี้

๕. ระลึกชาติได้

เมื่อมีพระชนมายุได้ ๑ เดือน พระกุมารก็ระลึกชาติได้ ขณะบรรทมอยู่บนตักของพระบิดา ซึ่งทรงกำลังพิพากษาความผิดของโจร ๔ คน พระเจ้ากาสีทรงพิพากษาด้วยพระสุรเสียงดุดัง โจรคนแรกมีความผิดน้อย ทรงตัดสินให้เฆี่ยนด้วยหวาย โจรคนที่ ๒ มีความผิดมากกว่าคนแรก ทรงตัดสินให้คุมขัง โจรคนที่ ๓ มีความผิดมากกว่าคนที่ ๒ ทรงตัดสินให้ประหารชีวิต โจรคนที่ ๔ มีความผิดมากกว่าใครและทำทารุณกรรมไว้มาก ทรงตัดสินให้เสียบหลาวทั้งเป็นแล้วปักประจาน ไว้หน้าประตูเมือง พระกุมารระลึกชาติได้ว่า ชาติหนึ่งในอดีตพระองค์เคยเกิดเป็นกษัตริย์ครอง เมืองนี้อยู่ ๒๐ ปี ตัดสินประหารชีวิตของผู้คนมาไม่น้อย ตายแล้วบาปกรรมส่งผลให้ไปเกิดในนรก นานถึง ๘๐,๐๐๐ ปี พ้นจากนรก บุญจึงส่งผลให้มาเกิดในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ จากนั้นจึงลงมา เกิดเป็นมนุษย์ในราชตระกูลเดิมอีกครั้งหนึ่ง

พระกุมารคิดได้ว่า หากเป็นฆราวาสต่อไปก็ต้องทำบาปอย่างเก่าอีก เพราะตำแหน่งหน้าที่ บังคับให้ทำ แล้วผลของบาปก็จะส่งให้ตกนรกอีก พระองค์ระลึกได้ว่าไม่มีทุกข์ทรมานใดจะ ร้ายกว่าทุกข์ทรมานในนรก จึงใคร่ครวญหาทางพ้นไปจากตำแหน่งกษัตริย์นับแต่เวลานั้น

๖. เทพธิดาออกอุบาย

เทพธิดานางหนึ่ง เคยเป็นมารดาของพระกุมารมาแต่อดีตชาติ ยังคงติดตามรักษาพระกุมารอยู่ ทราบความคิดของพระกุมาร จึงเข้าไปกระซิบบอกอุบายอันจะช่วยให้พ้นไปจากตำแหน่งกษัตริย์ นั่นคือให้ทำเป็นเด็กพิการ ง่อยเปลี้ย หูหนวก เป็นใบ้ และนับแต่นั้นมา พระกุมารก็มีอาการผิดปกติ ไม่แสดงอาการตอบโต้ใดๆทางประสาทสัมผัส

พระเจ้ากาสีเมื่อทราบว่าพระโอรสมีอาการผิดปกติไปเช่นนั้น ก็ไม่สบายพระทัย หลังจากที่ได้ทรงปรึกษากับพระนางจันทาเทวี และให้รักษาพระอาการของพระโอรสแล้ว ยังรับสั่งให้ทดลองด้วยวิธีต่างๆ

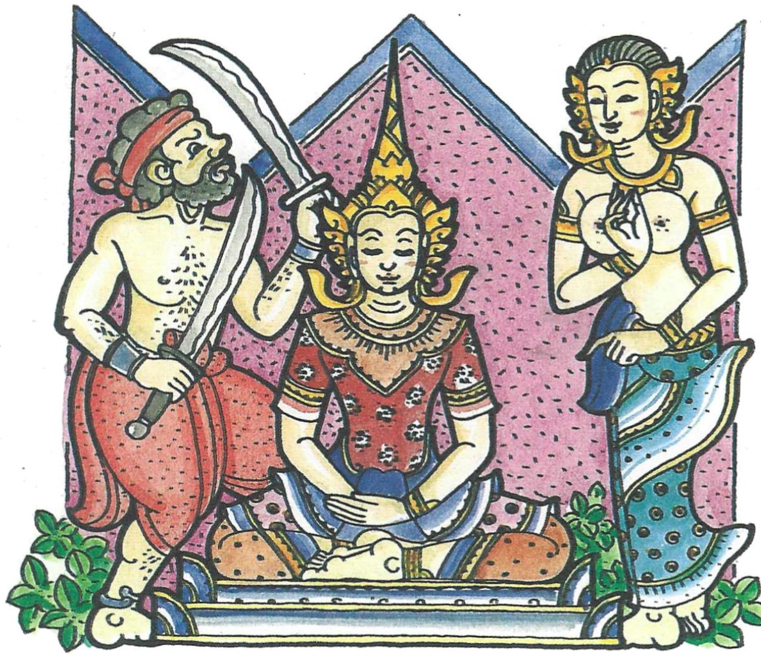
๑. ทดลองด้วยการให้นมผิดเวลา และให้อดนมเป็นวันๆ เมื่ออายุ ๑ ขวบ

๒. ทดลองด้วยการให้เด็ก ๕๐๐ คน นั่งกินขนมอวด เมื่ออายุ ๒ ขวบ

๓. ทดลองด้วยการให้เด็ก ๕๐๐ คน นั่งกินผลไม้อวด เมื่ออายุ ๓ ขวบ

๔. ทดลองด้วยการให้เด็ก ๕๐๐ คน นั่งเล่นของเล่นอวด เมื่ออายุ ๔ ขวบ

๕. ทดลองด้วยการให้เด็ก ๕๐๐ คน นั่งกินอาหารอวด เมื่ออายุ ๕ ขวบ

๗. เทพธิดาออกอุบาย (ต่อ)

๖. ทดลองด้วยการให้จุดไฟเผาที่ประทับ เมื่ออายุ ๖ ขวบ

๗. ทดลองด้วยการปล่อยช้างตกมันมาไล่ เมื่ออายุ ๗ ขวบ

๘. ทดลองด้วยการปล่อยงูมาพัน เมื่ออายุ ๘ ขวบ

๙. ทดลองด้วยการให้เล่นมหรสพให้ดู เมื่ออายุ ๙ ขวบ

๑๐. ทดลองด้วยการให้เพชฌฆาตควงดาบแสดงท่าจะฟัน เมื่ออายุ ๑๐ ขวบ

๑๑. ทดลองด้วยการทำให้เกิดเสียงดังในห้องบรรทม เมื่ออายุ ๑๑ ขวบ

๑๒. ทดลองด้วยการทำให้เกิดแสงสว่างอย่างฉับพลันในที่มืด ที่พระกุมารบรรทมอยู่ เมื่ออายุ ๑๒ ขวบ

๑๓. ทดลองด้วยการเอาน้ำอ้อยทาตัว แล้วปล่อยให้แมลงวันเกาะ เมื่ออายุ ๑๓ ขวบ

๑๔. ทดลองด้วยการให้นอนจมอยู่กับอุจจาระ เมื่ออายุ ๑๔ ขวบ

๑๕. ทดลองด้วยการให้นอนบนความร้อน เมื่ออายุ ๑๕ ปี

๑๖. ทดลองด้วยการให้หญิงรุ่นสาวเข้าไปเล้าโลม เมื่ออายุ ๑๖ ปี

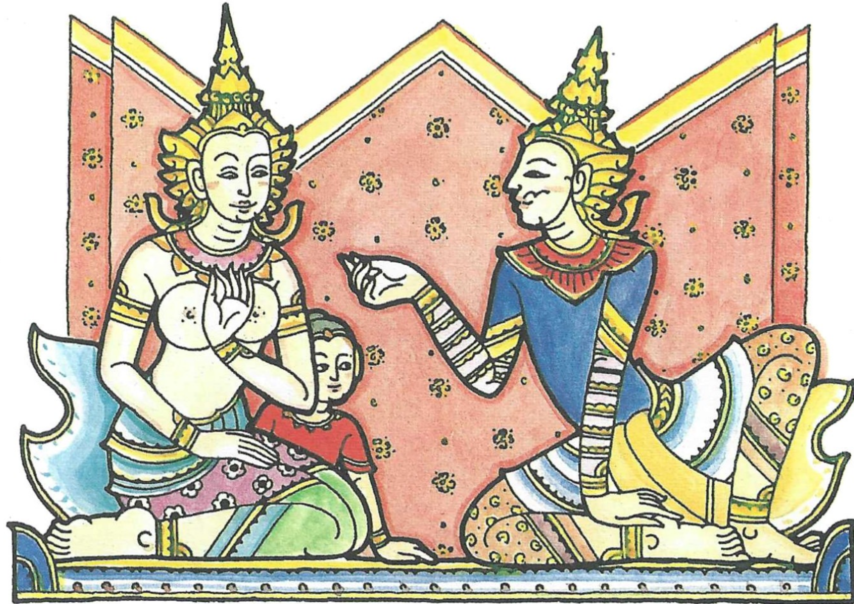

๘. น้ำตาพระมารดา

วิธีการทดลองทั้ง ๑๖ อย่างนั้น ทำอย่างละปีและทำอย่างต่อเนื่อง พระกุมารทรงทุกข์ทรมานมากจากวิธีการทดลองทั้งหมดนั้น พระบิดาพระมารดาก็หาได้ทุกข์ทรมานน้อยไปกว่าพระกุมารไม่ พระบิดายังพอข่มพระทัยได้ แต่พระมารดานี่สิ! ข่มพระทัยไม่ไหวอีกต่อไปแล้ว พระนางทรงกรรแสงคร่ำครวญ และเข้าโอบกอดพระโอรส พร้อมทั้งขอร้องให้แสดงอาการปกติออกมา เพราะทรงเชื่อมั่นว่าพระโอรสไม่ใช่คนง่อย หูหนวก เป็นใบ้ เหมือนอย่างที่เป็นอยู่อย่างแน่นอน

เมื่อเห็นพระกุมารเป็นดังนั้น บรรดาโหรหลวงจึงเปลี่ยนคำทำนายใหม่ว่า พระกุมารเป็นตัวเสนียดจัญไร หากเลี้ยงไว้จะเกิดอาเพศ ๓ อย่าง คือ พระเจ้าแผ่นดินจะต้องสวรรคต ๑ พระมเหสีจะต้องสวรรคต ๑ ราชบัลลังก์จะถูกโค่น ๑ ดังนั้นทางออกจึงมีอยู่ทางเดียว คือ ฝังทั้งเป็น

พระเจ้ากาสีทรงสะเทือนพระทัยมาก แต่ก็จำยอมให้ทำตามที่โหรหลวงเสนอ เพื่อความสงบสุขของบ้านเมือง ฝ่ายพระนางจันทาเทวีตกพระทัยแทบสิ้นสติ รีบเสด็จไปเฝ้าพระสวามี ทูลขอยับยั้งไม่ทำตามที่โหรทำนาย พระนางกราบทูลทั้งน้ำตา

๙. ข้อต่อรอง

พระนางจันทาเทวีทรงขอต่อรองพระเจ้ากาสีว่า พระนางจักรับเลี้ยงดูพระโอรสเองโดยมิให้ระคายเคืองเบื้องพระยุคลบาท แต่พระเจ้ากาสีตรัสปฏิเสธ โดยทรงอ้างคำทำนายของโหรหลวง

"ถ้าไม่ทรงอนุญาตตลอดชีวิต ก็ขอได้โปรดทรงอนุญาตให้ลูกอยู่ด้วยสัก ๗ ปีเถิดเพคะ" พระนางทรงต่อรองใหม่ แต่พระเจ้ากาสีก็ตรัสปฏิเสธดุจเดิม

"ถ้า ๗ ปีไม่ได้ หม่อมฉันขอเพียงแค่ ๗ วันเถิดเพคะ" พระนางไม่ยอมละความพยายาม พระเจ้ากาสีครุ่นคิดหนัก ในที่สุดก็ตรัสอนุญาต เพราะทรงเห็นว่าเวลา ๗ วันไม่นานเกินไป

พระนางจันทาเทวีทรงดีพระทัยมากที่ต่อรองพระสวามีได้สำเร็จ ทรงขอพระราชอำนาจอภิเษกพระโอรสให้เป็นกษัตริย์ แล้วโปรดให้เชิญประทับบนคอช้าง เสด็จเลียบพระนครจนรอบ แล้วจึงให้เชิญเสด็จขึ้นแท่นที่บรรทม พระนางตรงเข้าสวมกอดพระราชโอรส ทรงพร่ำอ้อนวอนให้ทำตัวเป็นคนปกติ ให้เจรจากับพระนาง พระนางทำอยู่อย่างนี้ถึง ๗ วัน แต่ก็ไร้ผล พระกุมารยังมีพระอาการเหมือนเดิม แต่ไม่มีผู้ใดหยั่งรู้ในพระทัยของพระกุมารได้ว่า พระองค์ทรงสงสารพระนางจันทาเทวี พระมารดา มากมายสักเพียงใด

๑๐. สงสารพระมารดา

ตลอดเวลาที่ผ่านมานั้น พระกุมารทรงรับรู้ดีว่า มีเหตุการณ์อะไรบ้างเกิดขึ้นแก่พระองค์ พระกุมารรู้ซึ้งถึงความรู้สึกของพระมารดา บางครั้งถึงกับจะเผลอตัวตรัสตอบออกไปเพราะความสงสาร แต่ก็นึกได้ว่าที่ทำอย่างนี้เพื่อจุดมุ่งหมายอันใด จึงทำให้ระงับพระทัยได้

วันที่ ๗ นี้ก็เช่นกัน อันเป็นวันสุดท้ายที่พระมารดาจะได้อยู่ใกล้ชิดพระองค์ นายสุนันทสารถีขึ้นมาอัญเชิญพระกุมารลงไปประทับรถม้าแต่เช้าตรู่เพื่อนำไปฝังทั้งเป็นนอกเมือง

ขณะที่เจ้าหน้าที่อุ้มพระกุมารลงมาจากปราสาทนั้น พระมารดาทรงร่ำไห้น้ำตาแทบเป็นสายเลือด พระกุมารเองก็สุดแสนจะสะเทือนพระทัย จนแทบจะทนต่อไปอีกไม่ได้ ด้วยเกรงว่าพระมารดาจะสิ้นพระชนม์ชีพ

“อย่านะ! เตมีย์ อย่าใจอ่อน เจ้าทนมาได้ถึง ๑๖ ปี และวันนี้ก็จะเป็นวันสุดท้ายแล้ว ไฉนจะทิ้งความตั้งใจเสียเล่า”

พระกุมารได้สติและเตือนพระองค์ได้ทัน ก่อนที่รถม้าจะวิ่งออกนอกประตูเมืองไป โดยทิ้งเสียงร่ำไห้ของพระมารดาไว้เบื้องหลัง

๑๑. ความจริงปรากฏ

ฝ่ายนายสุนันทสารถี ตั้งใจจะขับรถม้ามุ่งหน้าไปออกประตูเมืองด้านทิศตะวันตก แต่กลับขับไปออกประตูเมืองด้านทิศตะวันออก ครั้นไปถึงป่าใหญ่แห่งหนึ่งจึงหยุดรถ ด้วยสำคัญว่าเป็นป่าช้าผีดิบ แล้วเปลื้องเครื่องทรงพระกุมารออก จากนั้นจึงลงไปขุดหลุมเตรียมฝังพระกุมาร

ส่วนพระกุมารหลังจากรถม้าออกพ้นจากประตูเมืองแล้ว ก็ดีพระทัยว่าบัดนี้ความปรารถนาของเราสำเร็จแล้ว

ขณะที่นายสุนันทสารถีกำลังขุดหลุมง่วนอยู่นั้น พระองค์ก็เสด็จลุกขึ้นประทับนั่งเอาพระหัตถ์ทั้ง ๒ ลูบกัน จากนั้นทรงนวดพระบาทอยู่ครู่หนึ่ง ครั้นแล้วก็เสด็จลงจากรถแล้วทรงเดินไปมาอยู่ ๒ - ๓ รอบ เมื่อทรงทดลองกำลังขาแล้ว ต่อมาทรงทดลองกำลังแขนด้วยการยกรถม้าขึ้นเหวี่ยงเหนือพระเศียร เมื่อแน่พระทัยว่าพระองค์ทรงมีกำลังแข็งแรงเหมือนคนปกติแล้ว จึงเสด็จไปหานายสุนันทสารถี

นายสุนันทสารถี เมื่อทราบว่าผู้ที่มายืนอยู่นั้นคือพระกุมารเตมีย์ก็ดีใจ แล้วกราบทูลให้เสด็จกลับไปหาพระบิดา พระมารดา พร้อมกับตน

๑๒. ไม่เสด็จกลับ

พระกุมารตรัสตอบนายสุนันทสารถีว่า พระองค์จะไม่เสด็จกลับไป เพราะบัดนี้พระองค์เป็นคนไม่มีบ้านเรือน พระบิดาพระมารดาก็ทอดทิ้งพระองค์แล้ว จึงจะขอถือบวชอยู่ในป่าตามลำพังแต่ผู้เดียว

"อยู่ในป่าอาจมีอันตรายได้" นายสุนันทสารถีกราบทูล

"ไม่มีอันตรายหรอก" พระกุมารตรัสตอบ "คนที่บวชแล้วย่อมปลอดภัย ไม่มีใครทำอันตรายหรอก เพราะคนบวชแล้วย่อมเสียสละทุกอย่าง ไม่แสวงหาผลประโยชน์ เมื่อไม่แสวงหาผลประโยชน์ก็ไม่มีการกระทบกระทั่ง เมื่อไม่กระทบกระทั่งก็ไม่มีศัตรูที่จะมาทำร้าย"

เมื่อมั่นใจว่าพระกุมารไม่เสด็จกลับแน่ ไม่ทรงห่วงใยราชสมบัติเลยแม้แต่น้อย นายสุนันทสารถีก็คิดอยากบวชตามจึงทูลขออนุญาตจากพระกุมาร แต่พระกุมารปฏิเสธ โดยทรงให้เหตุผลว่าหากเขากลับไปทุกอย่างจะดีขึ้น พระบิดาพระมารดาและพวกชาวเมืองจะได้ทราบความจริงและจะได้สบายใจ นายสุนันทสารถียอมปฏิบัติตามที่ทรงแนะนำ แต่ได้ทูลขอพรที่จะนำเสด็จพระเจ้ากาสี พระนางจันทาเทวี และชาวเมืองมาเฝ้าในโอกาสข้างหน้า พระกุมารตรัสอนุญาต

๑๓. ทรงบวชเป็นฤาษี

พระอินทร์เมื่อทราบว่าพระกุมารตัดสินพระทัยออกบวชแน่ ก็ทรงมีพระบัญชาให้วิสสุกรรมเทพบุตรมาเนรมิตอาศรม สถานที่พักกลางวันและสถานที่พักกลางคืน ไว้ถวาย บริเวณอาศรมมีสระบัวน่ารื่นรมย์ สุดท้ายได้เนรมิตบริขาร (เครื่องสำหรับบวชเป็นฤาษี) คือผ้าเปลือกไม้สีแดงสำหรับนุ่งห่ม หนังเสือสำหรับพาดบ่า หาบสำหรับใส่ผลไม้ป่า และไม้เท้า

หลังจากนายสุนันทสารถีกลับไปแล้ว พระกุมารก็เสด็จไปทางที่อาศรมตั้งอยู่ ทันทีที่ทอดพระเนตรเห็นก็เข้าใจได้ว่า เทวดาเนรมิตไว้ให้พระองค์ จึงเสด็จเข้าไปในอาศรม และเมื่อทอดพระเนตรเห็นบริขารก็ทรงอธิษฐานพระทัยถือบวช จากนั้นทรงเปลื้องเครื่องทรงออก แล้วครองผ้าเปลือกไม้สีแดงแทน หยิบหนังเสือพาดบ่า เกล้าผมเป็นมวย ยกหาบใส่บ่า แล้วถือไม้เท้าก้าวออกจากอาศรม เสด็จเดินไปมาเป็นการทดลองอยู่ครู่หนึ่ง ก็ทรงเปล่งอุทานว่า การบวชนี้ช่างทำให้เราเป็นสุขแท้

พระฤาษีเตมีย์เสด็จกลับอาศรมประทับนั่งบนอาสนะใบไม้ แล้วตั้งพระทัยเจริญพรหมวิหารจนได้บรรลุฌานสมาบัติ ณ ที่นั้นเอง ในวันนั้น

๑๔. ดีใจกันทั่วหน้า

เมื่อได้ทราบเรื่องพระโอรสจากนายสุนันทสารถี พระเจ้ากาสีมีรับสั่งให้เจ้าหน้าที่จัดขบวนเสด็จให้พร้อมสรรพด้วยขบวนรถเทียมม้า ขบวนช้าง มีเครื่องดนตรีแห่แหน ทรงรับสั่งให้เชิญชวนชาวเมืองออกเดินทางไปเยี่ยมพระกุมารด้วยกัน

เมืองพาราณสี แต่ก่อนนั้นคลาคล่ำไปด้วยผู้คน อื้ออึงไปด้วยเสียงทักทาย แต่มาบัดนี้กลับว่างเปล่าและเงียบสงบคล้ายกับเมืองร้าง

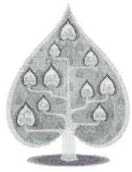
พระเจ้ากาสีในยามนี้มิได้มีพระทัยห่วงใยราชสมบัติเลยแม้แต่น้อย ทรงคิดถึงแต่พระโอรสเท่านั้น พระนางจันทาเทวีก็เช่นกัน ทั้งสองพระองค์ล้วนพระพักตร์เบิกบาน คล้ายดอกไม้ได้แสงพระอาทิตย์ยามเช้า ฝ่ายพวกชาวเมืองก็เอิบอิ่มใจคล้ายกัน

และเมื่อได้พบกันแล้ว พระฤาษีเตมีย์ก็กล่าวธรรมให้ฟัง จนทุกคนรวมทั้งพระบิดา พระมารดาเกิดความเลื่อมใสขอบวชอยู่ด้วย ซึ่งพระฤาษีเตมีย์ก็อนุญาต ฤาษี ฤาษิณีบวชใหม่ทั้งหมดนั้นบวชแล้วไม่นานนักก็ได้บรรลุฌานสมาบัติ และเมื่อมรณภาพจากโลกนี้ก็ไปเกิดเป็นพรหมอยู่ในพรหมโลกสิ้นระยะเวลาหนึ่ง

ชาดกเรื่องนี้ให้คติว่า

คนที่จะประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องรู้จักรอเวลา

นิทานชาดกพระเจ้าสิบชาติ
หนังสือในโครงการ "ศีลธรรมของยุวชนคือสันติภาพของโลก"
จัดพิมพ์เผยแพร่โดยธรรมสภาและสถาบันบันลือธรรม

ท่านที่เห็นคุณค่าประสงค์จัดพิมพ์เป็นธรรมบรรณาการ
โปรดติดต่อที่ธรรมสภา โทรศัพท์/โทรสาร : (๐๒) ๔๔๑๑๕๓๕, ๘๘๘๗๙๔๐, ๔๔๑๑๙๑๗

ธรรมสภา เลขที่ ๑/๔-๕ ถนนบรมราชชนนี เขตทวีวัฒนา กทม. ๑๐๑๗๐ โทรศัพท์/โทรสาร : (๐๒) ๔๔๑๑๕๓๕, ๘๘๘๗๙๔๐, ๔๔๑๑๙๑๗
ธรรมสภาได้รวมรวมหนังสือและสื่อธรรมไว้บริการแก่ท่านสาธุชน จากสำนักพิมพ์และสำนักปฏิบัติธรรมทั่วประเทศ ท่านที่สนใจเลือกชมได้ที่....
ศูนย์หนังสือพระพุทธศาสนา เลขที่ ๒-๖ ริมถนนบรมราชชนนี ก.ม.ที่ ๑๖ เขตทวีวัฒนา กทม. ๑๐๑๗๐ โทรศัพท์ : (๐๒) ๔๔๑๑๖๐๔

สถาบันบันลือธรรม เป็นองค์กรเอกชนที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อสืบทอดและเผยแพร่พระพุทธศาสนาให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงตราบนานเท่านาน อันเป็นการสานต่อเจตนารมณ์ของ ท่านเจ้าคุณพระสุธรรมเมธี ป.ธ.๘ (นายบันลือ สุขธรรม) อดีตเจ้าคณะจังหวัดอุตรดิตถ์ ผู้ให้กำเนิดธรรมสภา โดยมีพระเดชพระคุณ พระพรหมมังคลาจารย์ (หลวงพ่อปัญญานันทภิกขุ) เป็นองค์ประธานสถาบันบันลือธรรม

วัตถุประสงค์ของสถาบันบันลือธรรม

๑. เพื่อเผยแพร่พระพุทธศาสนา
๒. เพื่อปลุกสำนึกในการกระทำหน้าที่ของตน
๓. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม แก่เด็กและเยาวชน
๔. เพื่อส่งเสริมในการนำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

กิจกรรมของสถาบันบันลือธรรม

- โครงการ **เด็กดีของสังคม** เรียนทุกวันเสาร์ ๐๘.๐๐ น. ถึง ๑๔.๐๐ น.
- โครงการ **พบพระ พบธรรม** ทุกวันเสาร์ ๑๕.๐๐ น. ถึง ๑๗.๐๐ น.
- โครงการ **อยู่กันด้วยความรัก** ช่วยเหลือผู้ยากไร้และผู้ต้องการความช่วยเหลือ
- โครงการ **อาสาพัฒนาชนบท** แก่วัดและโรงเรียนในถิ่นทุรกันดาร
- โครงการ **จัดกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ** เช่นวันเด็กแห่งชาติ วันพ่อแห่งชาติ วันแม่แห่งชาติ และวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา

สถาบันบันลือธรรม ได้รับการสนับสนุนจากธรรมสภาและศูนย์หนังสือพระพุทธศาสนา ท่านที่เข้าร่วมโครงการต่างๆดังกล่าว ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น สนใจติดต่อสอบถามได้ที่ สถาบันบันลือธรรม ๑/๔-๕ ถนนบรมราชชนนี เขตทวีวัฒนา กทม. ๑๐๑๗๐ โทรศัพท์/โทรสาร : (๐๒) ๔๔๑๑๕๓๕, ๘๘๘๗๙๔๐

พระชาติที่ ๑
เสวยพระชาติเป็นพระเตมีย์

๑. จุติจากสวรรค์
๒. ประสูติ
๓. แม่นม (๑)
๔. แม่นม (๒)
๕. ระลึกชาติได้
๖. เทพธิดาออกอุบาย (๑)
๗. เทพธิดาออกอุบาย (๒)
๘. น้ำตาพระมารดา
๙. ข้อต่อรอง
๑๐. สงสารพระมารดา
๑๑. ความจริงปรากฏ
๑๒. ไม่เสด็จกลับ
๑๓. ทรงบวชเป็นฤาษี
๑๔. ดีใจกันทั่วหน้า-ประพฤติธรรม

"ศีลธรรมของยุวชนคือสันติภาพของโลก"
เป็นโอวาทที่ท่านพุทธทาสมอบไว้ให้แก่ทุกคน
เพื่อให้ช่วยส่งเสริม สนับสนุน
และปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างแก่ยุวชน

หนังสือในโครงการ
ศีลธรรมของยุวชนคือสันติภาพของโลก
ชุดทศบารมีนี้ มี ๑๐ เล่ม คือ

๑. พระเตมีย์
๒. พระมหาชนก
๓. พระสุวรรณสาม
๔. พระเนมิราช
๕. พระมโหสถ
๖. พระภูริทัต
๗. พระจันทกุมาร
๘. พระนารทพรหม
๙. พระวิฑูรบัณฑิต
๑๐. พระเวสสันดร

เรื่อง/เรียบเรียง อาจารย์บรรจบ บรรณรุจิ
ภาพประกอบ ไพบูลย์ อินทรศรี
เพิ่มสีสัน อภิชาติ แจ่มจันทร์

จัดพิมพ์เผยแพร่

974-453-782-5

โปรดช่วยสมทบค่าจัดพิมพ์หนังสือ ชุดทศบารมี : พระชาติที่ ๑ เสวยพระชาติเป็นพระเตมีย์ เล่มนี้ ในราคา ๓๐ บาท
ธรรมสภาขอกราบอนุโมทนาแด่ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ เยาวชนทุกท่านที่ร่วมสนับสนุนและอุปถัมภ์ค่าจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้